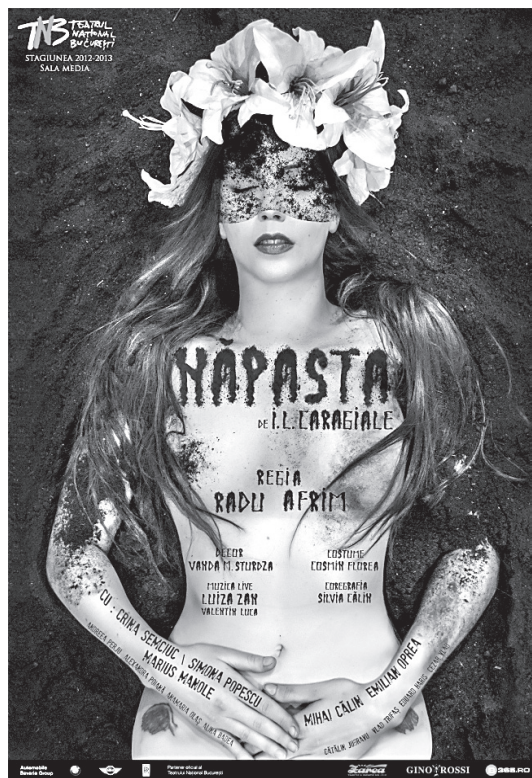

“Năpasta”, un thriller macabru

Textul lui Caragiale nu a fost niciodată atât de contemporan ca astăzi, sau cel puțin de aceasta ne convinge noua montare de la TNB. La “Năpasta”, e greu să găsești bilete, pentru că merge vestea că spectacolul este halucinant, prin plusul de realitate și sensuri pe care le aduce pe scenă, iar insolitul lor e plin de semnificații. Unica dramă a lui Caragiale, istoria unei răzbunări feminine, este expusă de Radu Afrim într-un spectacol inovator, inspirat din lumea în care trăim.

Decorul este pe măsură: mobilă albă și un covor care devine un element plin de simboluri. Apartenența omului la pământ este redată de regizor chiar prin... covor. Actorii își murdăresc tălpile, trupurile, iar la final și sufletele de acea carpetă din pământ.

Spectacol incită, intrigă, încântă, oferind iubitorilor de teatru o distribuție pe măsură. Rolul lui Ion, interpretat excelent de Marius Manole, șochează prin nebunia sa atât de autentică, deseori cu accente comico-tragice. Ion, devine partitura actorului total, el singur un spectacol în sine de combustie și inteligență, de umanitate și animalitate, de semnificații profunde și asimbolice. Marius Manole arde în fiecare rol ca o lumânare, fără să se cruțe. Are obsesia sensului absolut și trăiește dramatic polaritatea iubire-indiferență, viață și moarte, iertare și răzbunare. Manole își controlează delirul lucid. Plăcerea de a juca și talentul uriaș al actorului uimesc. Și basarabeanca Crina Semnciuc, interpreta Ancăi, creează un personaj greu de uitat. Regizorul și-o imaginează creatoare de modă, căci nu e prea mare diferență între a croi tipare și a crea un stil și a croi viețile apropiaților noștri, iar foarfeca e de când lumea instrumentul veșmintelor frumoase, dar și unealta morții ce taie firul vieții.

Regizorul a adus pe scenă, în locul crășmei din piasă, barul și discoteca omniprezente în viața tinerilor de oriunde. Plasma televizorului pe care se uită, tot în baruri, la meciuri sau știri morbide, scandalul sonor și muzica completează contextul alături de dansul în grup, frenezia mișcării în gașcă. “Năpasta” apare ca un thriller macabru despre seducție și psihoza iubirii și a păcatului în opera dramaturgului. Radu Afrim a smuls drama “Năpasta” din zona ruralului de muzeu, descoperind în ea preziunea unor atavisme contemporane, o lume bântuită de păcat, de complicități și iluzii.

Lucia Ivănescu

